LYFT, MIN SJÄL, UR JORDEGRUSET

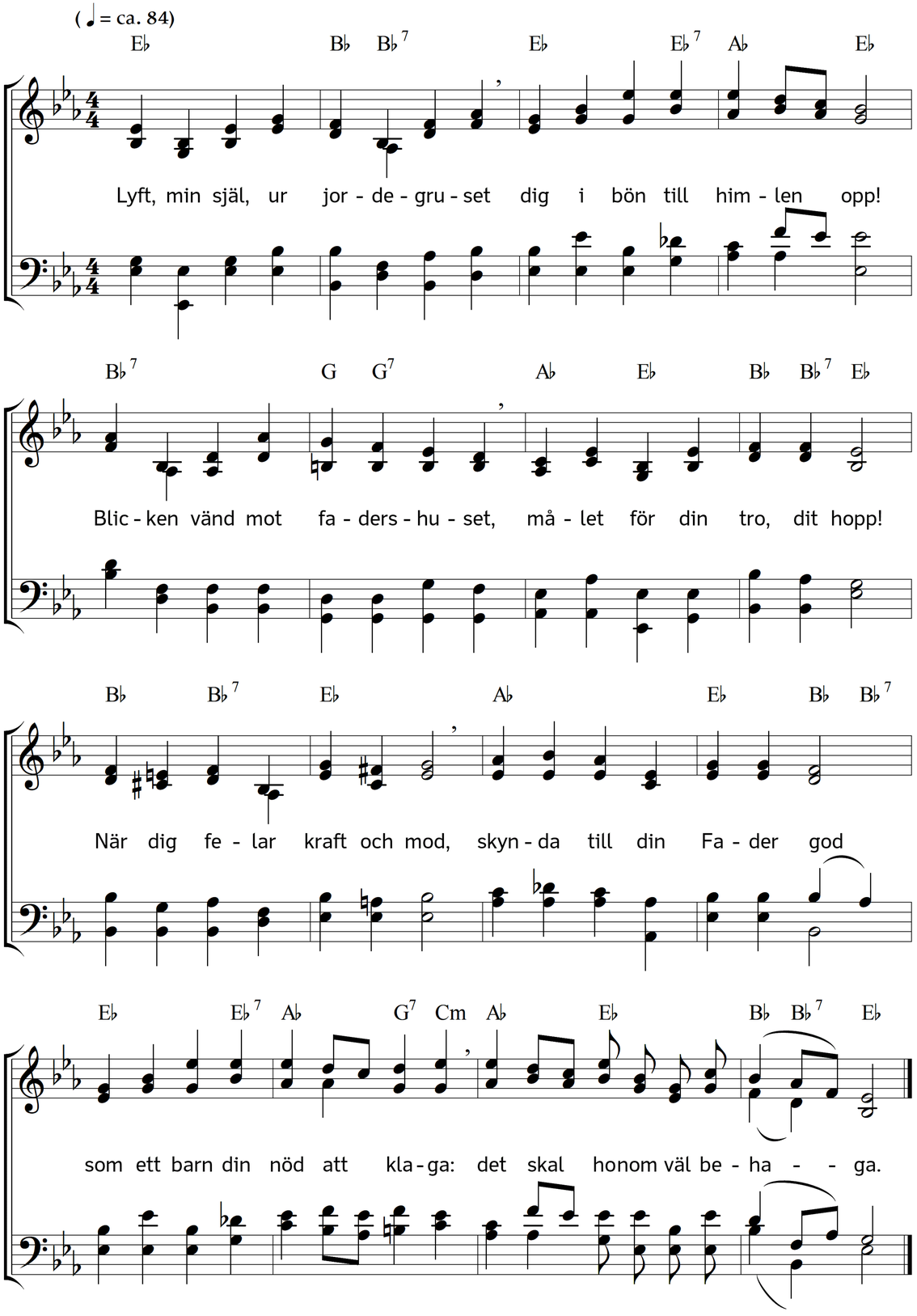

2. Där ej bönens låga brinner,
tron förgår i köld och natt,
kärlekseldens glöd försvinner,
hoppets stråle lyser matt;
Andens frukter inom kort
falla av och vissna bort:
bedja är dig högst av nöden,
att ej slutet bliver döden.

3. Starka unga män försvagas
och av trötthet givas opp;
de av vanmakt så betagas,
att de falla i sitt lopp;
men, som örnen uppåt far,
den till Gud sin tillflykt tar
får i bönen nya vingar
och sig fri mot höjden svingar.

4. Är du ensam, övergiven,
lider fattigdom och nöd:
är din lott på jorden bliven
att få äta tårars bröd:
till din Gud i bönen fly,
och hans nåd var morgon ny,
skall du då med glädje skåda,
frälsad ur misströstans våda.

5. Vill du smaka dolda friden,
ej av världen trodd och känd,
men dock redan här i tiden
i de trognas hjärtan sänd:
då i bönen trägen var,
lov och pris ej heller spar;
och den frid beskärd dig bliver,
som blott Herren Kristus giver.

6. Vill du njuta rena fröjden
och få glädjas i din Gud,
som man fröjdar sig i höjden
som sig gläder Kristi brud:
dig till Gud i bönen vänd,
och han gör sin kärlek känd;
du skall få hans godhet smaka,
jordens glädje nöjd försaka.

7. Vill du lyckligt målet hinna
och fullborda loppet väl,
seger över döden vinna,
få till sist en frälsad själ,
lev då i beständig bön,
så blir livets afton skön:
salig du din ande sänder
i din Guds och Faders händer.

Text: Svante Alin. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2020 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/2236/